

**Erasmi a Chokier Tractatus iurisdictionis ordinariae in
exemptos, illorumque exemptione ab ordinaria
iurisdictione**

in duos tomos distinct.

Quo Praeter Varias Ac pervtiles Additionibus praecipuis & in foro
potissimum occurentibus Tomi primi Quaestionibus annexas, etiam S.
Rotae Romanae Decisiones Novissimae De Eadem materia editae, &
singulari studio selectae continentur - Hac postrema editione
praecedentibus duobus Tomis primum additus

Chokier, Érasme de

Coloniae Agr., 1684

Decisio Cl. Episcopus visitat Ecclesiam Regularium in qua cura animarum
exercetur, & personas eam exercentes, non obstante quacunque
exemptione, fallit ubi Abbates & alii Prælati utramque ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61921](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61921)

3. Personæ exemptæ sæculares non tantum quoad curam animarum, sed etiam quoad delicta & excessus subsunt visitationi Episcopi. *cap. 3. sess. 6.* Regulares non item, nisi extra claustra degant. *in ibid.*

4. Personas nullius Diœcesis sæculares visitat idem Episcopus, qui & Ecclesias illorum, *in cap. 9. sess. 24.* ex quo decalavit S. Congregatio admitti debere Episcopum non tantum ad visitationem Ecclesiæ, sed etiam Cleri & populi ibi existentis, Regulares autem etsi curam animarum exercentes, non nisi proptius ipsorum Prælatus visitare potest.

DECISIO CI.

Episcopus visitat Ecclesiam Regularium in qua cura animarum exercetur, & personas eam exercentes, non obstante quacunq̃ exemptione, fallit ubi Abbates & alii Prælati utramque jurisdictionem habeat in Clerum & populum.

ILLVSTRISS. SERAPHINO.

Civitationen. Jurisdictionis.

Veneris II. Februarii 1594.

SUMMARIUM.

- 1 Episcopus non debet impediri in visitatione quoad curam animarum.
- 2 Fallit in locis ubi Prælatis inferiores utramque jurisdictionem habent.
- 3 Episcopus propter juris assistentiam est manutendus in visitatione.
- 4 Ampliam omnibus que veniunt consequentiam visitationis.

Fuit

Fuit resolutum moderandam esse inhibitionem ex pluribus: primò quia aliàs coram R. P. D. meo Gipsio probatum fuit in Diœcesi Civitatenſi omnem curam reſidere penes Episcopum, & conſequenter Monasterium, quod aliàs reſolutum fuit non habere Parochiam, exercere curam nomine Episcopi, qui pro illius exercitio deputat unum ex Monachis; Unde non poteſt Episcopus impediri in viſitatione Eccleſiæ & perſonarum habentium curam, quantum ad ea quæ hanc curam & Sacramentorum adminiſtrationem reſpiciunt.

Verum quia ſuper hoc adhuc pendet cauſa in Rota indeciſa, & res adhuc eſt dubia ſaltem reſpectu Diœceſis, fuit deventum ad alias rationes; Nam etiam quod cura reſideret penes Monasterium, ſtante Concilio Tridentino Episcopus non obſtante quacunque exemptione poteſt viſitare Eccleſiam illi unitam juxta formam cap. 7. & ſeqq. ſeſſ. 7. de reſormat. Et idem ſi Eccleſia ſit intra locum Monasterii, ei que imminet cura, juxta formam cap. 11. de Regular. ſeſſ. 25. in quo datur facultas Episcopo viſitandi perſonas, tam Regulares, quam ſæculares curam, animarum exercentes in iis, quæ ad curam & adminiſtrationem Sacramentorum pertinent.

2 Nifi verſemur in locis, in quibus Abbates, & alii Superiores Regularium juridiſtionem ſpiritualem & temporalem in Parochianos habent, quod hoc caſu non probatur, nec probari poteſt, cum Civitas in temporalibus Episcopo ſubſit. Poſtremo etiam ex diſpoſitione juris communis idem eſſet dicendum, cum non conſtet de aliqua Monachorum exemptione, quia illa, quæ oſtenditur Alexandri VI. habet exemptionem in ventre reſpectu eorum, quæ ad curam animarum pertinent. Neque docetur de aliqua præſcriptione, ideoque locum habet, *Cum perſone de privilegio 6. diſtum coram bon. mem. D. Bualo in una Valentina de Xativa*. Neque obſtat deciſio in cauſa Piſcien. quia ibi conſtabat de exemptione, nihilominus fuit data Præpoſito facultas viſitandi in his, quæ recipiunt curam cumulativè cum Abbate; ita tamen ut decreta Ordinarii prævaleant, ubi datur aliqua contrarietas, vel incompatibilitas; & ita concludum 20. Octobris præteriti coram R. P. D. meo Penia. Et huic conſonat deciſio ſacræ Congregationis, quæ continetur perſonas & locum viſitari poſſe in iis, quæ curam reſpiciunt, nam hoc quodam modo venit in conſequentiam viſitationis perſonarum, ut inquiratur, quo modo conſervetur Sanctiſſimum Sacramentum, & Eccleſiaſtica ornamenta, quod citrà viſitationem Eccleſiæ fieri non poteſt. Et ita concludum pro moderatione inhibitionis.

